

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการล่อนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยตามการรับรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อการพิจารณาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการล่อนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยตามการรับรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล และได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า พฤติกรรมการล่อนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลแตกต่างจากพฤติกรรมการล่อนของอาจารย์พยาบาลตามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล

ตัวอย่างประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 4 แห่งคือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาพยาบาลเหล่านี้ได้ผ่านการศึกษามาหลักสูตรการศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษานั้น ๆ มาแล้วอย่างน้อย 2 ปีการศึกษา และกำลังฝึกปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยแผนกอายุรศาสตร์และแผนกศัลยกรรมศาสตร์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเจาะจงคือ เลือกนักศึกษาพยาบาลที่ผ่านการฝึกปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยนั้น ๆ มาแล้วอย่างน้อย 2 สัปดาห์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างกำหนดเป็นร้อยละ 25 ของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 176 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการล่อนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. การวางแผนการสอนและการนิเทศ (15 ข้อ)
2. การดำเนินการสอนและการนิเทศ (24 ข้อ)

3. การประเมินผล (7 ข้อ)
4. คุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการสอน (14 ข้อ)

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพส่วนตัว จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วย จำนวน 60 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับในส่วนที่เป็นจริงและส่วนที่คาดหวัง

ผู้วิจัยหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพยาบาลจำนวน 10 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบ เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วได้นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน นำมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Cornbach's Coefficient Alpha ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9647

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากนักศึกษาและอาจารย์พยาบาลของทั้ง 4 สภากัน ช่วงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือสัปดาห์สุดท้ายของกรรณการที่ฝึกปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยแผนกอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับเป็นจำนวน 175 ฉบับ นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่า เป็นแบบว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้การได้จำนวน 160 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.91

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) โดยใช้คำสั่งติดตั้งนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาล โดยการทดสอบค่า $t(t\text{-test})$.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการวางแผนการสอนและการนิเทศพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลที่ปรากฏตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือพบถึงจำนวน 12 ข้อใน 15 ข้อ และมีพฤติกรรมกรรมการสอนจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการสอนจัดอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 8 เรื่อง "มอบหมายงานให้นักศึกษารับผิดชอบไว้ล่วงหน้า" และข้อ 10 เรื่อง "ศึกษาและรู้ปัญหาความเจ็บป่วย ความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยที่มอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบ" และพฤติกรรมกรรมการสอนที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการสอนจัดอยู่ในระดับน้อยคือ ข้อ 5 เรื่อง "ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อการเรียนการสอน" ส่วนพฤติกรรมกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาลพบว่า พฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นไว้ส่วนใหญ่ คือพบถึงจำนวน 14 ข้อใน 15 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก พบพฤติกรรมกรรมการสอนเพียงข้อเดียวที่นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นไว้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ข้อ 10 เรื่อง "ศึกษาและรู้ปัญหาความเจ็บป่วย ความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยที่มอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบ"

2. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการดำเนินการสอนและการนิเทศพบว่า พฤติกรรมการสอนตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง พบจำนวน 14 ข้อใน 24 ข้อ นอกจากนี้ยังเป็นพฤติกรรมกรรมการสอนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาลพบว่า พฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นไว้ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก พบจำนวน 18 ข้อใน 24 ข้อ นอกจากนี้พบว่า เป็นพฤติกรรมกรรมการสอนที่นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นไว้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการประเมินผลพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลที่ปรากฏตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมกรรมการสอนจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 3 เรื่อง "ติดตามผลการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาเป็นระยะ ๆ" และข้อ 4 เรื่อง "ตรวจสอบ

ความถูกต้อง เหมาะสมในกรรบ้านที่กรรยงนของผู่วยแต่ละรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของนักศึกษาศษยพยบรล" ส่วนพฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลตามความคคดหรงของนักศึกษาศษยพยบรลพบว่ พฤติกรรณการล่อนที่นักศึกษาศษยพยบรลแสดงความคคดหรงไว้ทุกข้อมีค่วเฉลยอยู่ในระดับมกร

4. พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลในตีกผู่วยด้นคุณสักรณะที่ตของอกรรยพยบรลที่เกยวข้งกับการล่อนพบว่ พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลที่ปรกรรณตามการรับรู้ของนักศึกษาศษยพยบรลส่วนใหญ่มีค่วเฉลยอยู่ในระดับมกร คือพบถึงจนวน 10 ข้อมใน 14 ข้อมนอกจากนั้นเป็นพฤติกรรณการล่อนที่มีค่วเฉลยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลตามความคคดหรงของนักศึกษาศษยพยบรลพบว่ พฤติกรรณการล่อนที่นักศึกษาศษยพยบรลแสดงความคคดหรงไว้ส่วนใหญ่มีค่วเฉลยในระดับมกรที่ลุด คือพบถึงจนวน 11 ข้อมใน 14 ข้อม นอกจากนั้นเป็นพฤติกรรณการล่อนที่นักศึกษาศษยพยบรลแสดงความคคดหรงไว้มีค่วเฉลยในระดับมกร

5. การเปรียบเทียบค่วเฉลยพฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลในตีกผู่วยตามการรับรู้และตามความคคดหรงของนักศึกษาศษยพยบรลทั้ง 4 ด้น คือ ด้นการวางแผนการล่อนและการนเทค้ ด้นการด้าเนินการล่อนและการนเทค้ ด้นการประเมินผล และด้นคุณสักรณะที่ตของอกรรยพยบรลที่เกยวข้งกับการล่อน พบว่ พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลทุกด้นตามความคคดหรงของนักศึกษาศษยพยบรลมีค่วเฉลยสูงกว่พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลตามการรับรู้ของนักศึกษาศษยพยบรลอย่างมีนัยส้าค้ดทางสถิตีที่ระดับ .01

อภิปรายผลกรรวิเคราะหข้อมล

1. พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลในตีกผู่วยด้นการวางแผนการล่อนและการนเทค้ จากผลกรรวิจัยพบว่ พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรล ตามการรับรู้ของนักศึกษาศษยพยบรลส่วนใหญ่มีค่วเฉลยอยู่ในระดับปานกลาง แต่พฤติกรรณการล่อนของอกรรยพยบรลที่นักศึกษาศษยพยบรลแสดงความคคดหรงไว้ส่วนใหญ่มีค่วเฉลยอยู่ในระดับมกร ซึ่งแสดงถึงความคคดหรงของนักศึกษาศษยพยบรลที่จะให้อกรรยพยบรลมีพฤติกรรณการล่อนในด้นการวางแผนการล่อนและการนเทค้ให้อยู่ในระดับที่มกรกว่ที่นักศึกษาศษยพยบรลรับรู้อยู่ในบ้ลจันนี้ ทั้งนี้ เป็นข้อมค้นพบ

จากการวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาพยาบาลเห็นความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์พยาบาลด้านการวางแผนการสอนและการนิเทศว่าส่งผลต่อการเรียนการสอนในเด็กผู้ป่วย ดังที่ ชเวียร์ (Schweer Gebbie 1976 : 92) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนการสอนและการเลือกประสัผลการณ์ในเด็กผู้ป่วย ซึ่งประกอบด้วย ปรังขมา และวัตถุประสงค์ของการศัคการเรียน การสอน มีความสำคัญต่อประสัผลการณ์ การเรียนรู้ และพฤติกรรมการพยาบาลของนักศึกษา พยาบาล ซึ่งจากการวางแผนการเรียนการสอนของอาจารย์พยาบาลจะทำให้มีการกำหนดพฤติกรรม และผลของการเรียนรู้ในเด็กผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลแต่ละคน ซึ่งก็จะสอดคล้องกับความต้องการ และความสำมารถของนักศึกษาแต่ละคนด้วย และประสาท ปีทวังถูร (2529 : 68) กล่าวว่าการวางแผนการเรียนเป็นหน้าที่สำคัอย่างของผู้สอนที่จะต้องร่วมกับผู้เรียนในการวางขอบเขต ของบทเรียน วิธีการ และร่วมกันเตรียมหรือกำหนดช่วงเวลาของการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้ รับความรู้ใหม่ ๆ แต่การวางแผนการเรียนการสอนในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในเด็กผู้ป่วยจาก การวิจัยนี้พบว่า การให้นักศึกษาพยาบาลมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อการเรียนการสอน เป็น พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลที่นักศึกษาพยาบาลรับรู้ว่าการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับ น้อยถึงน้อยมาก เนื่องมาจากกระบบของการศึกษาส่วนใหญ่เป็นในรูปของผู้สอนเป็นศูนย์กลางการสอน ดังนั้นผู้สอนจึงเป็นผู้ศัคการทุกสิ่งทุกอย่างในกระเรียนการสอน และเนื่องจากผู้เรียนและผู้สอน ส่วนใหญ่คิดว่า ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญสูง มีความชำนาญในสาขาวิชามากกว่า ดังนั้นผู้ สอนจึงควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนการเรียนการสอน ดำเนินการสอน และประเมิน ผลการเรียนการสอนด้วย (Gorman 1974 : 79) แต่พฤติกรรมการสอนในข้อนี้ที่นักศึกษา พยาบาลได้แสดงความคาดหวังที่จะให้อาจารย์พยาบาลให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ การเรียนการสอนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาพยาบาลต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์พยาบาลด้วย ซึ่งจะนำเข้าสู่แนวการศัคการเรียน การสอนสมัยใหม่ โดยอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาลจะร่วมกันวางแผนการเรียนการสอน ซึ่งในการร่วมกันวางแผนการเรียนการสอนอาจารย์พยาบาลจะเป็นผู้นำวัตถุประสงค์ของการเรียน การสอนมาใช้ในการวางแผนร่วมกับนักศึกษา เพื่อให้สามารถเลือกสถานการณ์ทางการพยาบาล ให้นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสมสมกับความต้องการและความสำมารถของนักศึกษา พยาบาลแต่ละบุคคล (Schweer Gebbie 1976 : 94) และในการดำเนินการวางแผนการเรียน การสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์พยาบาลและนักศึกษานี้ อาจารย์พยาบาลจะทำหน้าที่อย่างหนึ่งคือ การวางแผนและเลือกประสัผลการณ์ที่ตรงตามเป้าหมายของการเรียนการสอนการปฏิบัติพยาบาลนั้น

ส่วนหนึ่งก็จะทำโดยการช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลในการวางแผนการพยาบาลที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน (Schweer Gebbie 1976 : 95) ดังนั้นจากการวิจัยนี้จึงได้พบว่า นักศึกษาพยาบาลแสดงความคาดหวังต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในข้อ 10 เรื่อง "ศึกษาและรู้ปัญหาความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยที่มอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบ" มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นพฤติกรรมการสอนข้อเดียวที่นักศึกษาพยาบาลแสดงความคาดหวังไว้สูงที่สุดในด้านการวางแผนการสอนและการนิเทศ์ จากผลการวิจัยในด้านการวางแผนการสอนและการนิเทศ์นี้แสดงให้เห็นแนวโน้มทางการศึกษาพยาบาลว่า นักศึกษาพยาบาลเห็นความสำคัญของการวางแผนการสอนภาคปฏิบัติโดยการร่วมกันระหว่างอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาลในการวางแผนการเรียนการสอนในตึกผู้ป่วย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาภาคปฏิบัติ และสนองต่อความต้องการของนักศึกษาพยาบาลเป็นรายบุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อนักศึกษาพยาบาล

2. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการดำเนินการสอนและการนิเทศ์ จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางพบจำนวน 14 ข้อใน 24 ข้อ นอกจากนั้นเป็นพฤติกรรมการสอนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือพบจำนวน 10 ข้อใน 24 ข้อ จากการวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า อาจารย์พยาบาลได้ให้ความสำคัญกับการเน้นวิธีการพยาบาลที่ถูกต้องตามหลักการพยาบาล ชี้แนะให้นักศึกษามองเห็นปัญหาต่าง ๆ ในกาพยาบาล กระตุ้นให้นักศึกษาสนใจค้นหาคำปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่ได้รับมอบหมาย สักการอภิปรายก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติการพยาบาลและองค์ประกอบอื่น ๆ ของการคัดดำเนินการสอนและการนิเทศ์ อันเป็นการดำเนินการเพื่อให้ นักศึกษา เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติการพยาบาลได้เป็นอย่างดี ซึ่งชเวียร์ (Schweer Gebbie 1976 : 105) ได้กล่าวว่า การคัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในทางสร้างสรรนั้น ควรใช้หลาย ๆ วิธีการและหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะโดยมีผู้สอนชี้แนะแนวทางให้ นอกจากเน้นการสอนโดยการสาธิตและวิธีอื่น ๆ จะทำให้นักศึกษาพยาบาลได้เห็นตัวอย่างและสามารถเลียนแบบของพยาบาลจากอาจารย์พยาบาลได้ (Rauen 1974 : 33) และผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาพยาบาลแสดงความคาดหวังในพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งเป็นการคาดหวังในระดับที่มากกว่าที่ปรากฏตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าถึงแม้นักศึกษาจะรับรู้ว่าอาจารย์พยาบาล

มีพฤติกรรมการสอนและการนิเทศในระดัปลานกลางค่อนข้างมาก แต่ศึกษาก็ยังต้องการในระดัปลานสูงถึงมากที่สุด เพราะนักศึกษาคาดหวังว่าผลจากการปรับปรุงการดำเนินงานการสอนในระดัปลานสูงจะทำให้ผลการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาดีขึ้น เป็นการคาดหวังในทางที่ดีต่อการศึกษาพยาบาล ซึ่งอาจารย์พยาบาลสามารถจะนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยนี้พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดัปลานกลาง มีพฤติกรรมการสอน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดัปลานสูง คือ ข้อ 3 เรื่อง "ติดตามผลการฝึกปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาเป็นระยะ ๆ" และข้อ 4 เรื่อง "ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการบันทึกรายงานของผู้ป่วยแต่ละรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของนักศึกษา" การติดตามและตรวจสอบเพื่อการประเมินผลเป็นพฤติกรรมการสอนที่อาจารย์พยาบาลกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถในการพยาบาล และการพัฒนาทักษะในการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล นอกจากนี้ยังเป็นการค้นหาปัญหาในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละบุคคลและเพื่อให้อาจารย์พยาบาลสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาพยาบาลได้ถูกต้อง (Schweer Gebbie 1976 : 166) การประเมินผลจึงเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ เพราะผลจากการประเมินของผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่ได้กระทำไปแล้วนั้นถูกหรือผิดอย่างไร ควรแก้ไขอะไรบ้าง (Heidgerken 1965 : 304) ในการประเมินผลควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาพยาบาลทันทีเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลได้เข้าใจในข้อมูลที่ถูกต้อง ได้รู้ว่ามีสิ่งใดที่ยังไม่ได้เรียนรู้และควรจะทำอะไรต่อไป (Gorman 1974 : 22) การให้ข้อมูลย้อนกลับนี้จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติได้อย่างหนึ่ง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านการประเมินผลนี้ นักศึกษาพยาบาลได้แสดงความคาดหวังไว้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดัปลานสูงทุกข้อ แสดงให้เห็นถึงว่านักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อการประเมินผล เห็นความสำคัญของการประเมินผลว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนการสอนในขั้นต่อไปด้วย (Schweer Gebbie 1976 : 116)

4. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยด้านคุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการสอน จากผลของการวิจัยนี้พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือพบจำนวน 10 ข้อ ใน 14 ข้อ นอกจากนี้เป็นพฤติกรรมการสอนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือพบจำนวน 4 ข้อใน 14 ข้อ แต่เมื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาลก็พบว่านักศึกษาพยาบาลแสดงความคาดหวังในพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือพบจำนวน 11 ข้อใน 14 ข้อ นอกจากนี้เห็นเป็นการแสดงความคาดหวังในพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยนี้จะสังเกตได้ว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาพยาบาลจะรับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลมีพฤติกรรมสอนด้านคุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการสอนมีแนวโน้มในทางที่มากอยู่แล้ว แต่นักศึกษาพยาบาลก็ยังแสดงความคาดหวังในระดับที่สูงกว่าการรับรู้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาพยาบาลให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาล ซึ่งประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่ดีของครูและพยาบาลในบุคคลเดียวกัน ดังนั้นรูปแบบหรือคุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลจึง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากต่อการสร้างนิสัยและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ดังที่ พรสันทร สุวรรณชาติ (2525 : 318) กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์พยาบาลที่เป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนคือ เป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาพยาบาลในทุก ๆ วิถีทางของการดำเนินงานการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย โดยแสดงให้เห็นว่ามีความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพ ดำเนินการสอนนั้นอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง แสดงความสามารภในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ป่วยได้อย่างมีเหตุผล ปฏิบัติการพยาบาลได้ถูกต้องตามเทคนิควิธีในด้านคุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลนั้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงซึ่ง ประสาร มาศากุล ณ อยุธยา (2526 : 6) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ออกจากการเปลี่ยนแปลงตัวอย่างว่า ขึ้นอยู่กับความคล้ายคลึงระหว่างตัวอย่างและผู้เลียนแบบ ความสำคัญและชื่อเสียงของตัวอย่างคือตัวอย่างผู้ซึ่งเป็นคนสำคัญที่ได้รับความเคารพนับถือ มีชื่อเสียง เชื่อถือได้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการ จะได้รับการยอมรับการเลียนแบบมากกว่าตัวอย่างอื่นซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ในด้านคุณลักษณะที่ดีของพยาบาลนั้น เฮเตอร์ (Hayter 1976 : 29) กล่าวถึงไว้ว่า การเป็นอาจารย์พยาบาลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความชำนาญทางคลินิก และจะต้องคงความสามารถด้านนี้ตลอดไป ซึ่งจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ และรอเฮิน (Rauen 1967 : 33-34) ได้กล่าวไว้ว่า ความชำนาญของอาจารย์พยาบาลที่แสดงออกมานั้น นักศึกษาพยาบาลจะจำไปเป็นตัวอย่างหรือนำไปปฏิบัติอาจไม่รู้ตัว เพราะนักศึกษาพยาบาลต้องการการเปลี่ยนแปลงอย่างการเป็นพยาบาลจากอาจารย์พยาบาล และคิดว่าอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกผู้ป่วยจะเป็นผู้ให้แบบอย่างดังกล่าวได้ ซึ่งสรุปได้ว่านักศึกษาพยาบาลจะเลียนแบบการเป็นพยาบาลที่ดี มีความสามารภในการให้การพยาบาล

จากอาจารย์พยาบาลที่สอนโดย เป็นตัวแบบที่มีคุณลักษณะที่ดีและมีคุณสมบัตของการเป็นครูที่ดี ซึ่ง จากผลการวิจัยนี้ นักศึกษาพยาบาลก็ควรหวั่งการมีพฤติกรรมการสอนในด้านนี้ของอาจารย์พยาบาล ไว้ในระดับมากที่สุด

5. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตีกลุ่มวัยในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผนการสอนและการนิเทศ การดำเนิรการสอนและการนิเทศ การประเมินผลและ คุณลักษณะที่ดีของอาจารย์พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการสอน ผลการวิจัยนี้พบว่า พฤติกรรมการสอน ตามความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนตามการรับรู้ของนักศึกษา พยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ซึ่งหมายความว่านักศึกษาพยาบาลคาดหวัง ให้อาจารย์พยาบาลมีพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ในระดับมากกว่าที่ปรากฏตาม การรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับสัมมติฐานที่ตั้งไว้และเ็นไปตามคำกล่าวของ เกล (Gage 1979 : 29) ว่า เนื่องจากความแตกต่างของคนในสังคม บุคคลต่าง ๆ ในสังคม จึงพยายามที่จะเลื่อนฐานะของตนให้สูงขึ้น การศึกษาจึงเป็นการเลื่อนฐานะทางสังคมอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นบุคคลในวัยเรียนจึงมุ่งหวังที่จะให้ตนเองมีความรู้และคุณวุฒิสูงขึ้น การที่จะมีความรู้และ คุณวุฒิสูงขึ้น ส่วนหนึ่งผู้เรียนก็จะมุ่งหวังจากผู้อื่น และยังเป็น การมุ่งหวังในระดับที่มากกว่าที่ ผู้สอนปฏิบัติอยู่ การที่นักศึกษาพยาบาลคาดหวังในพฤติกรรมการสอนในระดับที่มากกว่าการรับรู้ เป็นผลการศึกษาที่อาจารย์พยาบาลควรตระหนักถึงและวินิจฉัยด้วยเหตุผลว่าควรมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนใดหรือไม่ อย่างไร การสื่อสารที่ดีระหว่างอาจารย์พยาบาลและ นักศึกษาพยาบาลจะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีความเข้าใจในพฤติกรรมการสอนและวัตถุประสงค์ ของการศึกษารเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตีกลุ่มวัยโดย การสังเกต และ บันทึกพฤติกรรมการสอน นำมาประกอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการสอน ที่เกิดขึ้น การรับรู้และความคาดหวังของนักศึกษาพยาบาล

2. ศึกษาปัจจัยแวดล้อมในตีกลุ่มวัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ พยาบาล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของอาจารย์พยาบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น